

Wij bedanken u voor het medeleven, betoond na het overlijden van onze moeder, schoonmoeder, oma en omi.

Hermien en Jos
Chantal en Jan
Lotto, Tara
Ellen en Arno
Anita en Bert
Boyd
Nigel

In dankbare en liefdevolle herinnering aan

Leida Schoordijk-Hanterink

sinds 15 mei 1973 weduwe van Joop Schoordijk

* 9 juli 1930 † 24 november 2009

Ma bracht de meeste tijd door met de mensen om wie ze het meest gaf, tegelijkertijd was ze begripvol en eerlijk naar anderen.

Geboren is ze aan de Oldenzaalsestraat, waar ze samen met haar zus, onze tante Grady, opgroeide en hier een liefdevolle en onbezorgde periode van haar leven heeft gekend.

Ze was creatief en op jonge leeftijd ontdekte ze dat ze haar draai kon vinden in het maken en verstellen van kleding. Haar kennis en doorzettingsvermogen hebben ervoor gezorgd dat ze in het bezit kwam van het diploma en ze zich coupeuseleerares mocht noemen. Menigeen in Losser wist haar te vinden en maakte vervolgens mooie sier met de kleding of de gordijnen die door haar werden gemaakt.

Op achtentwintig jarige leeftijd trouwde ze met Joop Schoordijk. Samen woonden ze aan de Lijsterbesstraat. In deze, knusse, niet al te grote woning breide ze haar werkzaamheden uit. Samen met Joop kreeg ze twee prachtige dochters. Hermien die werd geboren in 1959 en Anita die drie jaar later kwam, in 1962.

Het was haar niet gegund om samen met Joop, door te gaan, op de voor zo velen van ons vanzelfsprekende manier. In mei 1973 overleed haar man. Voor de plotseling alleenstaande moeder braken er moeilijke tijden aan. Het verdriet, het opvoeden van haar twee dochters, de noodzakelijk huishoudelijke werkzaamheden, haar werk, alles moest ineens door haar worden verwerkt en op een andere manier worden ingevuld. Er werd nu opnieuw een beroep gedaan op haar nooit nalatende doorzettingsvermogen. Samen met haar zus

en zwager Grady en Frans, waar ze veel steun aan heeft gehad, heeft ze deze periode voortreffelijk weten op te lossen. Ook heeft ze tal van leuke momenten gekend in haar leven. Met veel plezier vertelde ze over de periode die ze doorbracht met haar vriendinnen Annelies en Grady. Het was een gezellige boel wanneer op verjaardagen tot in de late uurtjes verhalen van vroeger werden verteld. Op vakantie gaan was iets wat ze geweldig vond. Ook was het voor haar een uitdaging om van haar tuin iets ontzettends moois te maken.

De geboorte van haar klein- en achter kleinkinderen hebben ervoor kunnen zorgen dat de glimlach regelmatig op haar gezicht te vinden was. Na een gezellige logeerpartij bij oma, waar verse broodjes werden gebakken, was het voor hen altijd weer spannend of er voor het ontbijt al een dropje genuttigd kon worden.

Ma was niet iemand die graag op de voorgrond trad. Ze was klein van woorden maar groot van hart. Omstandigheden hebben er toe geleid dat ze haar eigen vertrouwde omgeving aan de Lijsterbesstraat moest verlaten. Ze verhuisde met pijn in het hart naar haar appartementje aan de Leurinkshof. Ook hier heeft ze nog een periode van ruim vier jaar met veel plezier gewoond.

In juni 2009 werd bij haar een ongeneselijke ziekte geconstateerd. Deze mokerslag werd door haar, op haar eigen wijze, verwerkt en geaccepteerd. Langzaam verlieten de krachten haar lichaam. Woensdag 18 november ontving zij het Heilig Sacrament van de Zieken. Op dinsdag 24 november vroeg in de ochtend is zij in het bijzijn van haar dochters rustig ingeslapen.

We zijn dankbaar en blij dat zij onze toegewijde moeder, zorgzame oma en bovenal trotse overgrootmoeder mocht zijn. We hebben nu geaccepteerd iets moois te moeten verliezen. Verliezen is beter, dan dat je het nooit hebt gehad.